

„ÎNTÂMPLARE” SAU PROVIDENȚA LUI DUMNEZEU ? [Dr. E. Doenges]

„DU-TE LA BODMIN !”

Domnul A. n-a știut ce se ieșind dintr-o casă mare, necunoscută și întâmplă. El a fost chemat de judecător, a stând în fața unui dric.

fost întrebat de numele și starea lui și după
ce a fost identificat, i s-a luat jurământul și tunică neagră cu dungi înguste, cu nasturi a fost audiat.

„Da”, a depus mărturie domnul A., cu o caleașcă lungă, a deschis ușa mică și după ce l-a privit cu atenție pe acuzat, al cu un gest ușor al mâinii m-a invitat să urc. cărui nume îl auzise.

Pe acest om l-am văzut, într- capul pe spate și astfel l-am lovit de adevăr, în ziua aceea și la ora respectivă. spătarul jilțului, încât m-am trezit. – Două El mi-a răspuns, în munți, unde l-am nopți mai târziu am avut același vis. întâlnit ca miner, la un șir de întrebări și l- am întrebat și cine este.”

Domnul A. a putut chiar să arate noapte, până mi-a devenit un chin.

Curtii, numele acuzatului trecut în carnetul Deosebit de remarcabil și de lui de notițe, în care el făcuse însemnări neliniștitor în toate acestea mi se părea despre acea călătorie. – Astfel, alibiul înfățișarea mereu neschimbată a casei, ca și minerului a fost dovedit și eliberarea lui a băiatului în tunica cu dungi și nasturi urmat imediat ; - iar în ceea ce-l privește metalici, cu părul lui deschis la culoare, cu pe el, el nu cunoștea numele și localitatea ochii lui gri, puțin distanțați, care de baștină a domnului A. aminteau, într-un fel de ochii de pește.

Acum știa domnul A. de ce astă-
noapte i s-a tot spus : „Du-te la Bodmin !”

LIFTUL (I)

Un medic povestea : „Cu 20 de ani
în urmă am stat în Biarritz, pentru a beneficia de băile de mare.

[Continuarea în numărul viitor ! Preluare din cartea :
„Întâmplare” sau Providența Lui Dumnezeu ? I O culegere
de povestiri din viață I Editat de Dr. E. Doenges, Darmstadt
I Editura : Frații Doenges din Dillenburg I Tipografia: A.
Richter, Dillenburg]

Într-o noapte am rămas mult timp
în fotoliu. Am adormit și am visat.

M-am văzut într-un oraș străin,
Un băiat tânăr, cam de 15 ani, în

strălucitori, stând lângă dric, care semăna

M-am speriat, involuntar am dat

capul pe spate și astfel l-am lovit de
noaptea, până mi-a devenit un chin.

Deosebit de remarcabil și de
neliniștitor în toate acestea mi se părea

înfațișarea mereu neschimbată a casei, ca și
băiatului în tunica cu dungi și nasturi
metalici, cu părul lui deschis la culoare, cu
ochii lui gri, puțin distanțați, care
aminteau, într-un fel de ochii de pește.

După câteva săptămâni am
călătorit cu câțiva cunoscuți la Paris și am
tras împreună cu ei la un han ...

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

„Să trăiești în pace, și pacea să fie
cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I SAMUEL 25 : 6

Editorial. Rugăciunile mamei (II)

Ajuns la Roma, Augustinus s-a îmbolnăvit grav. Pe patul de boală și-a venit în fire. S-a însănătoșit, s-a dus la Milano și acolo l-a cunoscut pe binecuvântatul episcop Ambrosius. Harul lui Dumnezeu și-a început lucrarea în inima lui.

În lupta între Dumnezeu și lume, între mântuire și pofta păcatului, a ajuns în pragul disperării.

Atunci Dumnezeu i-a pus în față cuvântul serios din Romani 13 : 13 și 14; el a auzit în acea clipă glasul lui Dumnezeu : „**Ia și citește !**”

Acolo era scris : „*Să trăim frumos, ca în timpul zilei, nu în chefuri și în beții; nu în curvii și în fapte de rușine; nu în certuri și în pizmă; căci îmbrăcați-vă în Domnul Isus Hristos și nu purtați grijă de firea pământească, ca să-i treziți poftele.*” (tradus textual).

Aceste cuvinte l-au determinat la decizie și convertire ; **rugăciunea mamei lui a fost ascultată.** El a întors spatele păcatului și lumii și a fost unul dintre cei mai mari martori ai credinței.

Cete mari au găsit prin el mântuire și pace. Scrierile lui mai slujesc și astăzi multora spre zidire. Când ne gândim la acest mare și devotat martor, ne gândim și la mama lui care se ruga, Monika.

O, mamă credincioasă, lasă-te înviorată ; fiul tău nu poate să fugă de rugăciunile credinței tale. Dumnezeu nu S-a schimbat, El este deplin credincios; ce a trăit Monika, se trăiește și azi.

Dar desigur, ea n-a cerut pentru fiul ei progres pământesc, favoare în fața superiorilor, prestigiu în fața lumii, o afacere bună, o soție bogată și altele asemenea, ci a cerut mântuirea veșnică a sufletului său nemuritor și ca din viața lui pământească să poată să iasă ceva spre onoarea lui Isus.

[Continuare pe pagina 2]

[Continuarea de pe pagina 1]

Ochii ei au văzut până departe dincolo de câștigul fericirii pământești trecătoare.

– Tu, mamă ... tu, care-l cunoști pe Isus, este aceasta și rugăciunea ta ?

Dorești tu mai presus de orice să apuci ceasul în care fiul tău îți scrie :

„Mamă, m-am întors la Dumnezeu și am găsit în Isus pace și iertare”?

Multe mame nu consideră situația așa de dureroasă câtă vreme pe dinafară merge bine, când fiul merge cu camarazi fără scrupule pe căile imoralității, ale risipei, ale lăudăroșeniei, când nu mai vrea să audă nimic despre Cuvântul lui Dumnezeu.

Abia când pe dinafară totul se prăbușește, când pedeapsa și rușinea în fața lumii frâng speranțele pe care părinții și le-au pus în progresul lui – abia atunci simt părinții durerea adâncă.

Și totuși, tocmai disciplinările care vin pe neașteptate sunt dovezi ale harului care caută și ale dragostei lui Dumnezeu care avertizează.

Părinții înțelepți nu-și îndreaptă rugăciunile și deciziile în asemenea zile spre reabilitarea lor exterioară, ci pe însănătoșirea lăuntrică, pocăință și întoarcere ; ei lasă partea exterioară încrezătorii la aprecierea lui Dumnezeu, care știe mai bine ce este nevoie.

Dar tu ... și pentru tine vorbește această pagină despre dragostea care poate mai mult și este mai devotată decât dragostea de mamă.

Ea vorbește despre Isus, care, înainte ca tu să fii și să gândești, S-a dat la moarte de cruce pentru a te mântui.

El a purtat vina și pedeapsa ta, pentru că a vrut să te împăce prin sângele Lui și să te facă un copil al lui Dumnezeu.

Isus, Mântuitorul prezent, te urmează cu răbdare divină. El așteaptă ceasul când în sfârșit, inima ta împietrită se va topi sub raza soarelui harului Său.

Când va bate ceasul acela ?

Lemn de construcție sau lemn de foc ? (I)

„Ori încotro ar cădea copacul, spre miazăzi sau spre miazănoapte, în locul unde cade, acolo rămâne.” (Eclesiastul 11 : 3)

În bătlia de la Praga din 6 mai 1757, mareșalul Kurt Christoph, conte de Schwerin, a văzut infanteria prusacă dând înapoi în fața focului de mitralii extrem de puternic al austriecilor.

Atunci eroul de 73 de ani a apucat un steag, pentru a-și conduce regimentul înainte. După cinci pași, lovit de cinci gloanțe de mitralii, a căzut mort la pământ.

Grenadierii lui au năvălit înainte și au obținut victoria. Mareșalul neînsuflețit zăcea sub steagul lui, ca un stejar căzut.

El a fost eroul cel mai aclamat din armata lui Frederic cel Mare, un conducător de oști brav, mare, iubit și onorat, un adept al lui Isus, un creștin care se ruga.

Pierderea a fost de neînlocuit ; aceasta a simțit-o și împăratul și întreaga armată.

De multe ori în anii grei ai războiului de șapte ani care au mai urmat, i s-a simțit lipsa acestui sfetnic înțelept, acestui bărbat experimentat.

Când un stejar bătrân este dezrădăcinat, atunci există acolo în pădure un loc gol, mulți ani după aceea se mai vede că acolo lipsește ceva. [Continuarea în numărul viitor. Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui I V I Georg von Viebahn, BERLIN I 1900 I Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate I Ackerstrasse 142*]

Lumini peste veacuri

Volumul II [Petru Popovici]

CAPITOLUL 11

ADONIRAM JUDSON

Apostolul Burmei

În această vreme, Anglia voia să facă un tratat comercial cu Burma și Judson fu solicitat din nou să fie translator la aceste negocieri.

La început, el a refuzat, dar după multe insistențe și după ce au promis că vor interveni pentru libertatea religioasă în Burma, a acceptat.

Era vorba că tratativele se vor termina în trei luni. Acum avea să fie găzduit la un hotel clasa întâi, să aibă hrana cea mai bună și tratament regal.

Dar negocierile s-au prelungit. Zilnic avea să traducă noi propuneri comerciale sau noi răspunsuri.

Erau lucruri de nimic, pierdere de timp, dar era prins în clește.

Într-o zi din noiembrie 1826, a primit un plic cu chenar negru. Imediat s-a gândit că poate i-a murit copila, căci o lăsase foarte slăbită.

Când o deschise, văzu un alt scris, care îl anunța că soția sa Ana a plecat în veșnicie. Abia în ianuarie 1827, a putut să se reîntoarcă la Amherst.

În port a fost întâmpinat de misionarul Roger Wade, iar acasă soția lui Wade, cu Maria în brațe, i-a deschis ușa.

O altă grea încercare îl lovisе. Aceștia i-au spus că Ana a fost atinsă de holeră și toate încercările pentru salvarea ei au fost zadarnice.

Câteva luni mai târziu, și Maria în vârstă de doi ani a fost secerată de holeră.

După doi ani de închisoare în casa morții, istovit de tot, și acum rămas singur prin pierderea celor două ființe scumpe, Judson suferea adânc în sufletul său.

Lucrarea de pionierat în Burma a fost prea grea și i se părea că nu o poate duce mai departe. Devenise închis în sine.

Nu mai putea sta de vorbă cu alții. Dădea îndrumările necesare celorlalți misionari și apoi se retrăgea singur.

Nu-i mai plăcea nici casa misiunii, nu o mai putea suporta, și s-a dus în junglă, pe unde era culcușul tigrilor și acolo și-a clădit o colibă din bambus. Devenise pustnic.

Banii ce-i aparțineau i-a predat misiunii. Pentru slujba de interpret, într-o zi guvernul britanic îi trimise un cec de peste două mii de dolari, dar și pe acesta îl dădu misiunii.

Nu mai avea nevoie de bani. Nu mai avea nevoie de titluri. Trimise o scrisoare Universității Brown că refuză titlul de „*Doctor*”, pe care i-l acordase cu cinci ani în urmă.

Le vedea pe toate că sunt deșertăciune ... [\[Continuarea va fi în numărul viitor\]](#)

UNDE ÎȚI VEI PETRECE VEȘNICIA? CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*”. [Romani 3 : 23]

2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : „*Fiindcă plata păcatului este moartea ...*”.

3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : „ ... *darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”. [Romani 6 : 23]

„*Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică*”. [IOAN 3 : 16]

**„Doamne Isuse,
vino te rog și în viața mea !”**

[Continuare pe pagina 4]